

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 39. Benedicti Renati extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](#)

datum ab eo consilium, non præceptum Sæc. XVII.
esse impositum. Verum hac sua cun- A. C. 1608.
ctatione & Pontificis & Regis indigna-
tionem incurrit, & quidem hujus jussu
comprehensus, & in vincula conjectus,
cum tormentis subjici pertimesceret,
ad eorum aspectum non modo jusjurandum edidit, sed etiam Catholicis ubi-
que significavit, ne se præeuntem se-
qui dubitarent, quo comperto Pontifex
Blakwellum, acsi caussam Religio-
nis prodiisset, officio suo exauktorari
voluit, suspecto in ejus locum Georgio
Birketto, Viro sane probō & integer-
rimo. Paulopost autem Blackwellus
calamitatibus undique pressus, auxiis-
que curis confectus obiit, relicto poste-
ris libello contra mendacioquentiam &
fraudulentam dissimulationem, præter plu-
res epistolas ad Pontificios Anglos. Ex-
stat quoque Bellarmini ad illum horta-
toria epistola, cuius supra meminimus,

§. XXXIX.

Benedicti Renati extrema.

In Galliis hunc annum sibi exitialem *La Croix du Maine Sam-*
habuit Renatus Benedictus patria An-*marth. Gall.*
degavensis, qui olim Mariæ Stuartæ *Christ. t. 3.*
Scotiæ Reginæ a Confessionibus, postea *Collect. jud.*
in Franciam contendit, ubi meritorum *S. Facult.*
suffragio Sorbonæ Doctor, Facultatis *Paris. t. 2.*
Theo- pag. 392.

Sæc. XVII. Theologicæ Decanus, ac primo Sancti
A. C. 1608. Petri de Anisiis, demum vero Sancti

Eustachii Parochus renuntiabatur, pro-
Vid. supra fpera semper usus fortuna, donec im-
L. XLVIII. provido prorsus consilio non modo ho-
XLIX. & ras Canonicas, sed & Biblia Sacra idio-
LI. mate Gallico edere aggrederetur; cum
enim hebraicæ linguæ ignarus esse,
corrupta a Genevensibus Calvinistis Bi-
blia seu eorum Gallicas versiones plu-
rimis erroribus scatentes adhibuit, &
suæ quoque versioni anno Christi mil-
lesimo quingentesimo sexagesimo sexto
typis impressæ plures ejusmodi erroneas
interpretationes tam in suis annotatio-
nibus, summariis, marginalibus notis,
quam in ipso textu inseruit. Sequenti
mox anno ipsius caussa tam Romæ, quam
Parisiis agitatur, ac ipse Renatus co-
ram Facultatis Theologicæ Doctoribus
comparere jubetur, damnatur & suppri-
mitur ejus verlio, & triginta propul-
tiones ex illa decerpæ censuris perfrin-
guntur; cum autem Renatus huic Fa-
cultatis judicio primum se subjecere re-
nueret, mox vero subjectionem partim
revocaret, partim palinodiam simula-
ret, atque ad Regis Curiam provoca-
ret, tandem anno Incarnationis Domini
millesimo quingentesimo septuage-
simi primo a Sacrae Facultatis gremio
ejicitur, accensuræ, quæ ab eadem ad-

verius

versus ipsum fuerant pronuntiatæ, a Sæc. XVII.
Sancti
Santi
r; pro-
nec im-
do ho-
ra idio-
r; cum
effe-
stis Bi-
es pla-
uit, &
sti mil-
o sexto
rroneas
otatio-
notis
sequenti
, quam
tus co-
toribus
suppri-
ropoli-
eristrio-
ic Fa-
ere re-
partim
simula-
ovoca-
Domi-
tuage-
remio-
em ad-
verlus

Gregorio XIII. approbantur; demum vero A. C. 1608.
in se reversus, & Facultatis judicio ce-
dens, editis quamplurimis iisque vere
Orthodoxis Scriptis adversus Calvinis-
tas calatum strinxit, fidemque Catho-
licam egregie defendit, necnon anno
post Christum natum millesimo quingen-
tesimo octogesimo nono regnante Hen-
rico III. unacum sex Calvinistis Docto-
ribus de utriusque Religionis concordia
agere cœpit, evulgatoque Scripto jus
ad Franciæ Sceptrum Henrico IV. etsi
tum Calvinianæ sectæ addicto asseruit,
ac ipse met præfatum Regem in fide Ca-
tholica instituit, a quo etiam non mo-
do, ut ei a Confessionibus esset, felige-
batur, sed etiam quinto post anno Tre-
censis Episcopus nominatus est, quam-
vis nunquam Apostolicum diploma de-
super obtinere potuerit, sed Episcopatu-
m anno Christi millesimo sexcentesi-
mo quarto alteri cedere coactus fuerit:
Demum vero die sexta Martii anno æ-
tatis suæ octogesimo septimo animam
Deo suo reddidit. Præter præfatas lu-
cubrationes publici juris fecerat vitam
Sancti Eustachii necnon historias vitæ
plurium aliorum Sanctorum, item Mo-
dum tollendæ Religionis discordiæ: *Stroma*
*in universum organon Biblicum, Canoni-
cam expositionem locorum præcipuorum*
Sacræ

Sæc. XVII. *Sacræ Scripturæ*, tractatum de indulgen.
A.C. 1608. tiis, aliosque plurimos tractatus Ga-
lice conscriptos.

§. XL.

Nonnulli Scriptores e Societate ho-
anno defuncti.

*Aleganibe
Bibl. Soc.
Hist. Congr.
l. 5. sett. 3.
cap. 8.
Hist. Con-
trovers. l. 1.
cap. 14. P.
Lavin. Maier
S. D.*

Plures quoque ex Societatis Scriptori-
bus Ecclesiasticis hoc anno dece-
sisse reperimus, quos inter haud infames
est Ferdinandus Rebellus patria Lusita-
nus ex oppido Prato, qui in Academia
Eborense Philosophiam & Theologiam
professus, ac octennio Cancellarius, nec-
nen Portuensis Collegii Rector exstitit,
& vastissimum opus de obligationibus ju-
sticie, Religionis & charitatis conscriptum,
eius tamen prima duataxat pars de
justitia, quo fato nescimus, prodiit. De-
cessit Eboræ die vigesima Novembris
anno ætatis suæ sexagesimo primo. Al-
ter est Henricus Henriquez ejusdem
cum Rebello nationis ac patriæ. His
quondam Francisci Suaresii Magister in-
genii sui libertatem in obsequium Mo-
linisticæ opinionis captivare nescius, jussu
supremi Hispaniarum fidei Censoris an-
no Christi millesimo quingentesimo nona-
gesimo quarto ac tertio post anno ju-
bente Clemente VIII. Pontifice hanc
sententiam acri censura perstrinxit, ac

Theo-